

Chúa Nhật Thứ IV Mùa Chay, Năm C
Ngày 27 tháng 3, 2022

LM NGUYỄN AN NINH

Phúc Âm Lk 15: 1-3, 11-32

"Tôi Sẽ Đợi ng Dậy và Đi Về Cùng Cha Tôi"

Tất cả chúng ta đều biết câu truyện nổi tiếng về con trai đòi cha chia gia tài cho nó, rồi bỏ nhà đi hoang.

Nó ăn chơi cho đến khi khánh kiệt. Trong đói khát thì nhớ, nó nhớ: Trong nhà cha tôi có bao nhiêu kẻ làm công đờm c ăn no nê, còn tôi ở đây thì phải chờ đói. Nghĩ vậy, nó đứng lên trở về cùng cha nó mà xin tha thứ.

Người cha thấy đứa con đói khát rách rưới thì ăn mừng.

Thiên Chúa Cha luôn đầy lòng tha thứ và mong chúng ta trở về. Cho dù tội lỗi chúng ta nhiều như cỏ cây, lòng Chúa cũng đầy lòng bao dung tha thứ. Chúng ta hãy cùng quy tâm hối

dậy và đi về cùng Cha. Chắc bao giờ thấy vui. Mọi người thì nhân thọ hưởng, cả Thiên Đàng mừng vui.

Tư Vấn

1. Có khi nào tôi nghĩ rằng tội lỗi tôi quá nhiều, mà không dám đi xưng tội không?
2. Tôi có biết về Linh Mục kia người tòa, sống rất vui mừng thì xin Chúa, nếu tôi khiêm nhường đến với ngài và nói: Thưa cha đã 10 năm nay con chưa xưng tội không? Tôi có tin rằng khi tôi đến cầu xin tha thứ, tôi sẽ được ra khỏi tòa giam thì mới cách hết sự nhàn thơ ỉm mái không?
3. Nếu tôi vẫn không muốn trở về với Cha nhân lành, tôi có dám chắc tôi còn sống mùa chay nữa không?

Giáo sư Thánh Augustinô: Mọi người thanh niên ăn chơi trác táng, mà sau bỏ đảng thì lại nhớ mẹ là bà Thánh Monica ăn chay cầu nguyện hàng chục năm. Anh đã trở về dậy, tu thân cuộc đời, vào nhà dòng quy tâm sống đền bù bao năm tội lỗi. Ông đã viết quyển "Thú Tội" (Confession) thì danh. Sau ông được làm Giám Mục, và làm Tổng Giám Mục Thánh, môn đệ bên

vực Giáo Hội khi sống chung phá bỏ nhà người bè rồi phá đổ.

Đến đây, tôi nhớ lại câu nói của một vị mà tôi không nhớ tên: "Thánh nhân nào cũng có một quá khứ, và tội nhân nào cũng có một tương lai".

Thầy Tu Sĩ ng bình an

Truyện kể rằng:

Một gia đình kia vẫn thường gọi con nhà trẻ trên Chùa. Một hôm về nhà, thấy thằng bé khóc hoài. Hỏi nó, nó cứ khóc nức lên. Ông bắt tay mình, dắt con lên nhà Chùa. Gặp nhà Sư đang

chờ quét sân. Ông hỏi:

- Ông Thầy, ông làm gì mà con tôi khóc?
- Đ, B n Tăng đâu có làm chi đâu.
- Ông la mắng con tôi phải không?

- Bn Tăng không la mng ai.
 - Ông đánh nó phỉi không?
 - Bn Tăng không đánh ai.
 - Ln nãa mà con tôi khóc, ông thày sũ biũ t tay tôi.
 - Bn Tăng không ngán ai bao giũ
- Nhà Sũ sũng rũt bình an, nên không ngán ai, là phũ i.
-